

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

712.21

Hely

Margitsziget

Idő

"1910"

Személy

Szerző h. ö.

Cím Margitsziget jövője.

Forrás: Bpest.

Bp.

(Hely)

1910 11/29

(Idő)

(Köt. v. füz.)

A Margitsziget jövője.

— Ujítások a szigeten. Tervek a jövőre. —

A Margitsziget felügyelőségének jelentése szerint vasárnap megnyílt a sziget fürdője. Tulajdonképpen pedig akkor nyílt meg maga a sziget is. Az első tavaszi meleg vasárnap ezivel vonta oda a szellőződő, napsugárban fürdő pest-budaiakat, akik a szigeten a tavasznak csoda-szépségeiben gyönyörködhetnek.

Szomorkodni tudunk azon, hogy ennek a tündérszigetnek úgy kell nyitódnia-záródnia, mint valami nyári arénának. Mintha nem adódhatnék a Margitszigeten az egész esztendőn át elegendő gyönyörűség, szórakozás és mulatság az ilyen falak közé zárt emberrengeteg számára, mint amilyen vagyunk mi boldog pestiek. Lesz azonban ez másképp is. Meglásák: nemsokára. Amikor megint nagyurak fogják lakni a szigetet, mint egykor régen és a tél örömeit itt együtt-egyben élvezhetik mindenek s üzhetik a télisportot akkor is, ha az irigy napsugár másutt pocsettává fakasztotta a páncélos jeget. Az új gazda, a közmunkák tanácsának kezén megindult a télen a program megvalósítása, amely újjá, szebbé, kívánatosabbá fogja tenni a szigetet.

Legelőbb is elhódítottak a Dunából egy nagy területet. Ahol nyáron rendes vízállásnál is a fűzfák derekáig ért a víz s a homokon megült sekélyebb tavacszkákban estenden vidám béka-koncertek zengtek s a szunyogok milliói születtek, ma már jórészt kemény töltés szélesíti a szigetet. A népszerű okos taligás lovacs-

kák sok-sok ezer törmelékét és földet cipelgettek oda öt hónap alatt s bár az erős Duna szigorúan tiltakozott a foglalás ellen, a mokány lovacskák rá se hederítettek az ostromló habokra és öntötték a földet a sziget oldalába, beljebb-beljebb a Duna mélységei felé s ma már tágas, kemény síkság terjeszkedik a tavalyi mocsár helyén. Telenként folytatódni fog ez a munka, miglen a sziget egész budai oldalát így felpeckelik egy új széles földszalaggal. Akkor a lovacskák helyett jönnek a hasonló szorgalmu tótocskák és építgetni kezdik a kedves, pompás villákat, amikből egy kis város fog itt alakulni. Nem kell a sziget ismert terjedelméből elvonni egy talpalatnyi területet sem és mégis lesz hely egész villasorra, hozzá való kertekkel. Akik itt építtetnek majd, törzslakói lesznek a Margitszigetnek és életet hoznak a szigetre télidőben is. Mindegyik a maga parkjának nézheti az egész szigetet, *személy szerint* meg fogják ismerni minden fáját: a nagyszerű tarkalevelű boglár fákat, melyeket a nagy palatinus honosított meg itt elsőül az országban, a tulipán fákat, melyek arra az időre emlékeztettek, mikor még török volt az ur Budán, a vén zilfákat, melyek között akad félezredéves is.

A vörösfenyő, mely egy században egyszer virít, a sátorfát, az óriási platánokat, melyek közül egy fél holdnyi területet borít be ágaival. S mert szeretünk a nagy urakkal egy tából enni cse resznyét, ha majd a villatulajdonosok így érzelemben igényt tartanak erre a felséges parkra egyszerűben megnövekedik bennünk is a ragaszkodás ezekhez a fákhoz és gyakrabban meg nézegetjük, nem történt-e valami baja a mi

jánknak? Kimegyünk télen is, mert akkor is lesz mit látnunk.

A villák előtt széles kocsit fog vezetni, mely körülövezi majd az egész szigetet. S ez lesz Európa legnagyobb szerű kocsikorzó-utja. Kivülről hatalmas folyam tükre, belülről művésien elrendezett óriási park százados fái; illat és hős párák között nyargalhatnak a kocsik jó, ha egy hajtásra körül tudják száguldani ezt a pályát. Télen csengős szánkók váltják fel a zugó kocsikat, a tiszta-töretlen havon új, szoktalan gyönyörűségekkel telhet meg a szánkózásban ritkán részes nagyvárosi. A sziget felső részén pedig fölépül majd a nagy jégpálya, melyben lombhullástól rügyfakadásig a jégsport örömeit élvezhetik a sziget látogatói. Lesz színház is, ahol télen-nyáron szórakozhatnak a fürdő vendégei és rendezhetnek maguk is a mulatóházban koncerteket, színelőadásokat. Nem kell akkor külön nyitogatni a fürdőt, lesz vendége télen is. Nyáron pedig mindannyiunk használatára ott lesz a tervbe vett nagy uszócsarnok és valamikor délvidéki színes strand alakul ki körülötte.

Tető alatt van már a Dunától e hódított területen épült gépház, mely a Duna vizét felnyomja a sziget közepén, közel a pesti parthoz emelt viztoronyba. A tél folyamán behálózták az egész színetet vízvezető csövekkel s a nagy munkának nyomain még ma is láthatók a kocsit mentén. A viztorony tetején kilátóerkély készül, melyről Buda kéklő hegyei s a pesti oldal nagyszerű panorámája teljes szépségükben láthatók lesznek.

Nem fogja pompás parkunkat elrontani a növénykert. A szegény hontalan tudományos kert ma is a régi helyén szorong és nem telepítették át a Margitszigetre. Fára és növényeire itt nincs is semmi szükség. A sziget főkertészei : *Kirchlechner* Emil művészi szakértelemmel gondoskodik arról, hogy a mit fű-fa-virág nyújt, minden gyönyörűséget megtaláljunk itt. Az újra ojtott rózsák, a híres rózsák az idén teljes pompájukban fognak ragyogni s közöttük lesz a főkertész büszkesége : a kék rózsza is. Óriási mezőségen tarka szőnyeg készül a kora nyári virágokból és Hollandiából, ahol több hetet töltött a buzgó főkertész, a tulipánok új remekei jöttek, hogy növeljék a sziget látogatóinak virágos kedvét.

Elkészül majd a hid a sziget felső részén is, Pestről Budára, ott, ahol tizennyolcszáz év előtt már volt hidja a világbiro rómaiaknak, kik Aquincummal szemben a sziget északi végében is emeltek erősséget. Két felől közelíthetjük meg akkor a szigetet, hiszen megérdemli a Margitsziget, hogy annyian járják, amennyit el se bír *egy* hid. Lovag *Zubriczky* József dr. miniszteri osztálytanácsos a közmunkák tanácsánál a Margitsziget legfőbb gondozója, aki szinte álomszerű szépségeken ábrándozik, amiket mind meg akarnak valósítani, mikor nekilelkesezve, ragyogó szemekkel lefestette előttünk a sziget jövőjét, szinte látta is már az emberáradatot, mely ünnepnapjain ide zárandokol lelkét csöndes gyönyörűségekkel megtölteni. És a sziget felügyelője : *Molitorisz* Gyula, aki hajnaltól éjjelig szaladoz, tesz-vesz a szigeten, aki fürdőigazgató is, szállodai intéző is, ásványvignagykereskedő is, siet hamarosan valósággá tenni mindazt, amit *Zubriczky* kiálmodoz és szigorú számokkal kikalkulál.

Kétszáz év előtt, 1727-ben Pestmegye ezt

irta a Margitszigetről a helytartótanácsnak : «Egészen néptelen, nem is igen lakható.» Száz év előtt kaszáló volt a sziget nagyobb része. József nádor szőllejében pedig itt, 1814. október 27-én szüreti mulatságon lévén Ferencz király vendégével, a bécsi kongresszusról jövő Sándor cárral az egyetlen muzsika még csak a szőlőpásztorok dudaszava volt. Egy akkori levél ugyanis tudatja : «A szőlőpásztorok ötödmagukkal oly kellemetesen dudáltak, hogy az Orosz Császár többször megkérte a rendezőt, hogy dudáljanak még.» A mekkora a változás e dudaszó s a sziget mai muzsikája között, olyan a változás egészében is a szigeten. S a jövő tervei még nagyobb változásokat tartogatnak a mi kedvünkre. h. ö.

(Hely)